

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 6041/2023
26.04.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јелице Бојанић Керкез, председника већа, Весне Станковић и Радославе Мађаров, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Никола Чортан, адвокат из ..., против тужених ББ и малолетне ВВ, чији је законски заступник ББ, мајка, обе из ..., чији је пуномоћник Мирјана Филиповић, адвокат из ..., ради вршења родитељског права, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж2 349/22 од 21.09.2022. године, у седници већа одржаној дана 26.04.2023. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж2 349/22 од 21.09.2022. године у делу става првог изреке, којим је одбијена жалба тужиоца и потврђена пресуда Основног суда у Смедереву П2 398/21 од 16.03.2022. године у ставу петом изреке.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж2 349/22 од 21.09.2022. године, жалбе тужиоца и тужених су делимично усвојене, делимично одбијене, те је пресуда Основног суда у Смедереву П2 398/21 од 16.03.2022. године, исправљена решењем истог суда П2 398/21 од 29.07.2022. године, потврђена у делу става петог изреке, којим је измењена ранија правноснажна пресуда Основног суда у Смедереву П2 626/19 од 15.01.2020. године, у делу одлуке о доприносу тужиоца издржавању малолетне ВВ, те је тужилац обавезан да почев од подношења противтужбе 07.07.2021. године доприноси децјем издржавању малолетне ћерке месечним износом од 17.000,00 динара до 05. у месецу за текући месец, као и да доспеле износе плати одједном у року од 15 дана; као и у делу става шестог изреке, којим је одбијен противтужбени захтев за делимично лишење родитељског права тужиоца за давање сагласности за прелазак државне границе и путовање малолетне ВВ. У преосталом делу, првостепена пресуда од 16.03.2022. године и допунска пресуда П2 398/21 од 29.07.2022. године су укинуте и предмет враћен првостепеном суду на поновно суђење.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, у делу одлуке о обавези доприноса тужиоца децјем издржавању, тужилац је благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права.

Тужене су благовремено поднеле одговор на ревизију.

Испитујући правилност правноснажне пресуде донете у другом степену у побијаном делу, у смислу члана 408. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11 ... 18/20), Врховни касациони суд је утврдио да ревизија није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју Врховни касациони суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, правноснажном пресудом од 15.01.2020. године, разведен је брак тужиоца и првотужене ББ, самостално вршење родитељског права над њиховом заједничком ћерком малолетном ВВ, рођеном ...2018. године поверено је мајци, а отац је обавезан да доприноси децјем издржавању месечним износом од 10.000,00 динара. Прилике малолетне ћерке су се промениле, утолико што је кренула у вртић, по ком основу месечни издатак износи 5.000,00 динара, а због здравствених тегоба везаних за ротацију десне ноге из кука, има потребу да носи ортопедске ципеле, као и да користи ортопедске траке које коштају 8.000,00 динара. Малолетна ВВ са мајком, туженом и њеним родитељима, живи у породичној кући. Првотужена ББ је запослена као професор ... у ... школи, са месечном зарадом од 44.000,00 динара. Тужилац живи у делу породичне куће, запослен је, зарађује месечно 55.000,00 динара и нема обавезе издржавања трећих лица.

На основу утврђења о промени прилика на страни малолетног детета, као и да је у време пресуђења минимална сума издржавања 35.458,00 динара, нижестепени судови су одлуку о обавези оца да доприноси децјем издржавању месечним износом од 17.000,00 динара почев од подношења противтужбе па убудуће, засновали на одредбама чланова 154. и 160. Породичног закона.

По оцени Врховног касационог суда, нижестепени судови су правилно применили материјално право.

Потребе малолетног детета су у односу на доношење претходне одлуке суда повећане, као резултат чињенице да дете похађа вртић и да због здравствених тегоба има издатке за ортопедска помагала, уз остале уобичајене потребе детета предшколског узраста. Тужилац, дужник издржавања има стална месечна примања у висини од 55.000,00 динара, стамбено је обезбеђен у породичној кући, обавезу издржавања трећих лица нема, па су испуњени услови да се по члану 164. Породичног закона повиси раније утврђена обавеза тужиоца.

По одредби члана 162. став 3. Породичног закона, малолетном детету одређеном висином издржавања треба да се омогући најмање такав животни стандард какав ужива родитељ дужник издржавања, па је по оцени Врховног касационог суда одређеним износом од 17.000,00 динара месечно овом императиву удовољено. Наиме, досуђени износ не достиже 1/3 дела примања тужиоца, тужилац има решену стамбену потребу, па се овако одређеним износом животни стандард малолетне ВВ доводи у раван животног стандарда оца.

Одредбом члана 281. Породичног закона прописано је да суд није везан границама тужбеног захтева за издржавање, са полазиштем на коју одредбу су нижестепени судови донели одлуке. Наводима ревизије да у конкретном случају није

било услова за примену ове одредбе, што чини паушалним позивање судова на најбољи интерес детета, Врховни касациони суд не може прихватити. Утврђене су све чињенице које опредељују потребе малолетног детета са једне стране, као и могућности оца, као дужника издржавања са друге стране, па је правилно примењено меродавно право из чланова 160. и 162. Породичног закона.

Из изнетих разлога, на основу члана 414. став 1. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа – судија
Јелица Бојанић Керкез,с.р.**

**За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић**